

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 stycznia 2006 r.

w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 5532)

(Jedynie tekst w języku szwedzkim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/347/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. FAKTY

1. Prawodawstwo wspólnotowe

- (1) Dyrektywa Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do nawozów⁽¹⁾ ustanowiła wymogi, jakie muszą spełniać nawozy aby mogły zostać wprowadzone do obrotu z oznaczeniem „nawozy WE”.
- (2) Załącznik I do dyrektywy 76/116/EWG określa oznaczenie typu i odpowiednie wymogi, np. dotyczące składu, które każdy nawóz posiadający oznaczenie WE musi spełniać. Nawozy posiadające oznaczenie WE zawarte w tym wykazie są pogrupowane w kategorii w zależności od zawartości podstawowych środków odżywczych, tj. pierwiastków: azotu, fosforu i potasu.
- (3) Zgodnie z art. 7 dyrektywy 76/116/EWG państwa członkowskie nie mogły z powodu składu, identyfikacji,

etykietowania lub opakowania zabronić, ograniczyć ani utrudnić wprowadzania do obrotu nawozów mających oznakowanie „nawóz WE”, spełniających przepisy tej dyrektywy.

- (4) Decyzja Komisji 2002/399/WE z dnia 24 maja 2002 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach⁽²⁾ przyznała odstępstwo od przepisów dyrektywy 76/116/EWG, zatwierdzając przepisy Szwecji zakazujące wprowadzania do obrotu w Szwecji nawozów zawierających kadm w stężeniu przekraczającym 100 gramów na tonę fosforu. Odstępstwo to było stosowane do dnia 31 grudnia 2005 r.
- (5) Dyrektywa 76/116/EWG wraz ze zmianami została zastąpiona rozporządzeniem (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów⁽³⁾.
- (6) Artykuł 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 stanowi, że odstępstwa od art. 7 dyrektywy 76/116/EWG, które zostały przyznane przez Komisję na mocy art. 95 ust. 6 Traktatu, traktuje się jako odstępstwa od art. 5 obecnego rozporządzenia i jako dalej obowiązujące, nie naruszając wejścia w życie tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1976, str. 21. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 138 z 28.5.2002, str. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2076/2004 (Dz.U. L 359 z 4.12.2004, str. 25).

- (7) Zgodnie z motywem 15 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Komisja zajmie się kwestią niezamierzonej zawartości kadmu w nawozach mineralnych oraz, jeśli będzie to zasadne, przygotuje projekt rozporządzenia i przedstawi go Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie.
- (8) Trwają prace nad przygotowaniem wniosku Komisji w sprawie kadmu w nawozach.

2. Przystąpienie Szwecji

- (9) Szwecja przystąpiła do Unii Europejskiej w dniu 1 stycznia 1995 r. Akt przystąpienia⁽⁴⁾ ustanawia przejściowe przepisy dotyczące stosowania i wprowadzania do obrotu kadmu w tym państwie. Artykuł 112 ust. 1 stanowi, że zgodnie z Załącznikiem i na warunkach w nim określonych w okresie czterech lat od daty przystąpienia postanowienia, o których mowa w załączniku XII, nie mają zastosowania do Szwecji. Artykuł 112 i pkt 4 załącznika XII do Aktu przystąpienia stanowią, że art. 7 dyrektywy 76/116/EWG w stopniu, w jakim dotyczy on zawartości kadmu w nawozach, nie ma zastosowania do Szwecji przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz że przepisy dyrektywy 76/116/EWG zostaną poddane przeglądowi zgodnie ze wspólnotowymi procedurami do dnia 31 grudnia 1998 r.
- (10) Artykuł 2 Aktu przystąpienia stanowi, że „od dnia przystąpienia nowe państwa członkowskie są związane postanowieniami Traktatów założycielskich i aktów przyjętych przez instytucje Wspólnot, postanowienia te są stosowane w nowych państwach członkowskich zgodnie z zasadami określonymi w tych Traktatach i w niniejszym akcie”. Zgodnie z art. 168 Aktu przystąpienia „nowe państwa członkowskie przyjmą środki niezbędne do przestrzegania od daty przystąpienia postanowień dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 189 (obecnie art. 249) Traktatu WE (...), chyba że lista z załącznika XIX lub inne postanowienia niniejszego aktu przewidują inny okres na zastosowanie się do tych aktów”.
- (11) Dyrektywa 76/116/EWG została zmieniona dyrektywą 98/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾ w odniesieniu do wprowadzenia do obrotu w Austrii, Finlandii i Szwecji nawozów zawierających kadm. Artykuł 1 stanowi między innymi, że Szwecja może zakazać wprowadzania do obrotu na swoim terytorium nawozów zawierających kadm w stężeniach przekraczających ustalone na poziomie krajowym w dniu przystą-

pienia oraz że odstępstwo to stosuje się w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2001 r.

- (12) W dniu 7 grudnia 2001 r. Królestwo Szwecji zawiadomiło o istnieniu prawa krajowego odbiegającego od postanowień dyrektywy 76/116/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do nawozów. Po dogłębnej analizie decyzją 2002/399/WE przedłużono odstępstwo od dyrektywy 76/116/EWG do dnia 31 grudnia 2005 r.

3. Przepisy krajowe

- (13) „Ustawa o produktach chemicznych (przeładunek, zakazy przywozu i wywozu)” (1998:944)⁽⁶⁾ zawiera przepisy dotyczące między innymi najwyższej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, łącznie z nawozami posiadającymi oznaczenie WE. Sekcja 3 ust. 3 Ustawy stanowi, że nawozy objęte taryfami celnymi 25.10, 28.09, 28.35, 31.03 i 31.05, zawierające kadm w stężeniu przekraczającym 100 gramów na tonę fosforu, nie mogą być oferowane do sprzedaży ani przeładowywane.
- (14) Przepisy dotyczące największej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach obowiązują od 1985 r., kiedy została przyjęta Ustawa o kadmie (1985:839). Ustawa o produktach chemicznych (1998:944) kodyfikuje różne przepisy związane z ochroną środowiska, w tym przepisy zawarte w Ustawie o kadmie (1985:839).

II. PROCEDURA

- (15) W piśmie z dnia 29 czerwca 2005 r. Królestwo Szwecji zawiadomiło Komisję, że zgodnie z art. 95 ust. 4 Traktatu WE zamierza od dnia 1 stycznia 2006 r. w dalszym ciągu stosować przepisy krajowe dotyczące zawartości kadmu w nawozach. Władze Szwecji wnoszą o przedłużenie obecnego odstępstwa ustanowionego decyzją 2002/399/WE.
- (16) W piśmie z dnia 29 lipca 2005 r. Komisja zawiadomiła władze Szwecji o otrzymaniu zawiadomienia na podstawie art. 95 ust. 4 oraz o rozpoczęciu sześciomiesięcznego okresu na zbadanie zawiadomienia zgodnie z art. 95 ust. 6 w dniu 30 czerwca 2005 r., czyli w dniu następującym po dniu otrzymania zawiadomienia.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 41 i 316.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.1999, str. 60.

⁽⁶⁾ Szwedzki Dziennik Ustaw (SFS Svensk Författningssamling) z dnia 14 lipca 1998 r.

(17) W piśmie z dnia 10 sierpnia 2005 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku otrzymanym od Szwecji. Komisja opublikowała również zawiadomienie dotyczące wniosku w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁷⁾, aby poinformować inne zainteresowane strony o działaniach krajowych, które Szwecja zamierza utrzymać.

III. OCENA

1. Ocena dopuszczalności

(18) Artykuł 95 ust. 4 Traktatu stanowi, że jeśli po przyjęciu przez Radę lub Komisję środka harmonizującego państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych, uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 30 lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego, lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji, wskazując powody ich utrzymania.

(19) Celem zawiadomienia przekazanego przez władze Szwecji w dniu 29 czerwca 2005 r. jest otrzymanie zezwolenia na przedłużenie obecnego odstępstwa ustanowionego w decyzji 2002/399/WE na okres po dniu 31 grudnia 2005 r. Decyzja ta zezwala Szwecji na dalsze stosowanie krajowych przepisów niezgodnych z przepisami dotyczącymi składu nawozów posiadających oznaczenie WE zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003.

(20) Jak wskazano wcześniej, art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 zabrania państwom członkowskim ograniczać wprowadzanie do obrotu nawozów posiadających oznaczenie WE ze względu na ich skład, ale przepisy dotyczące składu nie określają dopuszczalnej wartości zawartości kadmu. Oznacza to, że zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 nawozy posiadające oznaczenie WE, spełniające wymagania tego rozporządzenia, mogą być wprowadzane do obrotu bez względu na zawartość kadmu.

(21) W świetle powyższego wyraźnie widać, że przepisy krajowe zgłoszone przez Szwecję, zakazujące wprowadzania do obrotu nawozów posiadających oznaczenie WE, w których zawartość kadmu przekracza 100 gram na tonę fosforu, są bardziej restrykcyjne niż przepisy zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003.

(22) Przepisy krajowe zgłoszone przez władze Szwecji zostały przyjęte w 1985 r., przed przystąpieniem Szwecji do

Unii Europejskiej. Jak wskazano powyżej, Akt przystąpienia ustanawia przepisy przejściowe zezwalające Szwecji na dalsze stosowanie krajowych przepisów dotyczących zawartości kadmu w nawozach w odniesieniu do produktów objętych dyrektywą 76/116/EWG przez okres czterech lat. Dyrektywą 98/97/WE Szwecji zezwolono na dalsze stosowanie powyższych przepisów krajowych do dnia 31 grudnia 2001 r. Decyzja 2002/399/WE przedłużyła odstępstwo do grudnia 2005 r.

(23) Zgodnie z wymaganiami art. 95 ust. 4, interpretowanymi w świetle art. 2 i 168 Aktu przystąpienia, Szwecja przekazała Komisji dokładną treść przepisów krajowych przyjętych przed przystąpieniem do Unii Europejskiej, które zamierza utrzymać, dołączając do wniosku wyjaśnienie powodów, które jej zdaniem uzasadniają utrzymanie tych przepisów.

(24) Powody przedstawione przez władze Szwecji to te same powody, które już zostały przedstawione w przeszłości i które leżały u podstaw przyznania przez Komisję odstępstwa do dnia 31 grudnia 2005 r. w decyzji 2002/399/WE. Wyrażono zgodę na taki okres czasu, przy założeniu, że harmonizacja przepisów nastąpi do końca 2005 r. Chociaż prace trwają, przepisy prawne nie zostaną przyjęte na poziomie Wspólnoty przed końcem roku.

(25) Zawiadomienie przekazane przez Szwecję w dniu 29 czerwca 2005 r. w celu otrzymania zezwolenia na utrzymanie przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od przepisów rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 należy zatem uznać za dopuszczalne na mocy art. 95 ust. 4 interpretowanego w świetle art. 2 i 168 Aktu przystąpienia.

2. Rzeczowa ocena

(26) Zgodnie z art. 95 Traktatu Komisja musi zagwarantować, że spełnione są wszystkie warunki umożliwiające państwu członkowskiemu skorzystanie z możliwości odstępstwa przewidzianego w tym artykule.

(27) W szczególności Komisja musi ocenić, czy przepisy zgłoszone przez państwo członkowskie są uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 30 Traktatu lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 197 z 12.8.2005, str. 6.

(28) Ponadto, zgodnie z art. 95 ust. 6 Traktatu, jeżeli Komisja uważa, że przepisy krajowe są uzasadnione, musi ona sprawdzić, czy przepisy te nie są środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy nie stanowią one przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

(29) Szwecja oparła swój wniosek na potrzebie ochrony zdrowia ludzi i środowiska. Uznaje się, że kadm w nawozach stanowi zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzi. Na poparcie swojego wniosku Szwecja odesłała do wniosków z szwedzkich badań opublikowanych w październiku 2000 r. ⁽⁸⁾, w których dokonano oceny zagrożeń związanych z nawozami zawierającymi kadm.

2.1. Uzasadnienie ważnymi względami

(30) Jeśli chodzi o ogólne informacje dotyczące kadmu, na podstawie dostępnych obecnie danych naukowych można stwierdzić, że kadm metaliczny i tlenek kadmu ogólnie można uznać za stanowiące poważne zagrożenie dla zdrowia. W szczególności tlenek kadmu został sklasyfikowany jako substancja rakotwórcza, mutagenna lub toksyczna ze względu na zaburzenia rozrodczości, kategorii 2. Panuje również ogólna zgoda co do tego, że kadm w nawozach stanowi zdecydowanie najważniejsze źródło przedostawania się kadmu do gleby i do łańcucha żywnościowego.

(31) Jeśli chodzi o kadm w nawozach, najważniejsze informacje dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej przez Szwecję można streścić następująco:

— w odniesieniu do wód powierzchniowych, w przedstawionym przez Szwecję sprawozdaniu z oceny ryzyka stwierdza się, że „wybrana wartość PNEC ⁽⁹⁾ wskazuje na to, że w większości rzek w południowej Szwecji kadm już wpływa na niektóre bioty, tzn. stosunek charakterystyki ryzyka ⁽¹⁰⁾ jest większy niż jeden ⁽¹¹⁾. Jeżeli zezwoli się na większą zawartość kadmu w nawozach, należy spodziewać się dalszego wzrostu narażenia oraz obaw dotyczących wpływu na środowisko wodne.”

— w odniesieniu do gleby, w przedstawionym przez Szwecję sprawozdaniu z oceny ryzyka stwierdza się, że „przy stosowaniu szwedzkiego nawozu przez 100 lat na typowych szwedzkich glebach (PNEC 0,25 mg/kg), nie przewiduje się niekorzystnego wpływu ekologicznego przy uprawach ziemniaków lub zbóż. Obawy mogą pojawić się przy uprawach

marchwi, jednak ta obawa istnieje również w czasie zero. Przy zastosowaniu nawozu WE we wszystkich przypadkach przewiduje się niekorzystny wpływ na środowisko. W kwaśnych i piaskowych glebach z małą zawartością gliny i substancji organicznych (PNEC 0,06 mg/kg) przewiduje się ryzyko ekologiczne nawet przy zerowej zawartości kadmu w nawozach”.

(32) Wnioski te odnoszą się oczywiście do specyficznej sytuacji gleby w Szwecji oraz do panujących w Szwecji warunków klimatycznych.

(33) Podsumowując, ocena ryzyka przeprowadzona przez Szwecję wykazuje, że dopuszczenie nawozów z większą zawartością kadmu niż jest to obecnie dozwolone doprowadziłoby do:

— znacznego zwiększenia stężenia kadmu w glebach, co z kolei prowadziłoby do efektu toksycznego u organizmów glebowych. Niedopuszczalne stężenia mogłyby również pojawić się w ciekach wodnych w regionach rolniczych,

— znacznego zwiększenia dziennego spożycia kadmu w pokarmie. Margines bezpieczeństwa między obecnym narażeniem a tymczasowo dopuszczalnym tygodniowym poziomem spożycia według WHO jest niezwykle mały. Dla niektórych grup podwyższonego ryzyka, takich jak kobiety z niskim poziomem żelaza w organizmie, nie istnieją w ogóle marginesy bezpieczeństwa. Wysokie spożycie kadmu w pokarmie mogłoby w związku z tym prowadzić do zwiększenia liczby przypadków dysfunkcji nerek i zwiększonej osteoporozy.

(34) Ocena ryzyka przedłożona przez władze Szwecji została przeprowadzona zgodnie z procedurami i metodologią ustanowioną na poziomie Wspólnoty, które są uważane za zapewniające wysoki poziom wiarygodności uzyskanych informacji.

(35) Komisja zbadała już informacje zawarte w ocenie ryzyka w kontekście decyzji 2002/399/WE, która zezwoliła Szwecji na utrzymanie przepisów krajowych do dnia 31 grudnia 2005 r.

(36) Szwecja nie przedstawiła żadnych innych danych naukowych i technicznych w 2005 r. Proces akumulacji przebiega powoli i nie zmienia się w znaczący sposób na przestrzeni trzech lat. Dlatego można uznać, że obecna sytuacja jest podobna do sytuacji w 2002 r.

⁽⁸⁾ Szwedzki Państwowy Inspektorat ds. Chemikaliów: „Assessment of risks to health and the environment in Sweden from cadmium in fertilisers”, 4 października 2000 r.

⁽⁹⁾ PNEC (ang. *predicted no effect concentration*): przewidywane stężenie w środowisku niepowodujące żadnych skutków.

⁽¹⁰⁾ Wartości te przedstawiają stosunek PEC/PNEC, gdzie PEC jest przewidywanym stężeniem w środowisku (ang. *predicted environmental concentration*).

⁽¹¹⁾ Stosunek PEC/PNEC większy niż jeden wskazuje na to, że będą niekorzystne skutki.

(37) Ważność danych dostarczonych przez Szwecję potwierdzają następujące podstawy naukowe, które zostały wykorzystane przy przygotowywaniu wniosku Komisji w sprawie kadmu w nawozach:

— opinia wydana w dniu 24 września 2002 r. przez SCTEE⁽¹²⁾ (obecnie noszące nazwę SCHER⁽¹³⁾) dotycząca akumulacji kadmu w glebach rolniczych w wyniku stosowania nawozów. Opinia ta została oparta na sprawozdaniach z oceny ryzyka przedstawionych przez dziewięć państw członkowskich, które dotyczyły jedynie akumulacji, a nie możliwego zagrożenia dla zdrowia i środowiska. SCTEE doszedł do wniosku, że zawartość kadmu w nawozach musi zostać ograniczona, aby zapobiec akumulacji kadmu w glebie,

— ostateczny projekt ogólnej oceny ryzyka stwarzanego przez kadm i tlenek kadmu z września 2004 r. opracowany zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93⁽¹⁴⁾, który uwzględnia wszystkie źródła kadmu. Projekt popiera opinię SCTEE dotyczącą akumulacji w glebie. Pomimo iż w projekcie stwierdza się, że sam wpływ kadmu znajdującego się w nawozach nie wystarcza, aby spowodować poważne i bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia ludzi lub dla środowiska, należy zachować ostrożność, ponieważ ze względu na dużą różnorodność stężeń kadmu w żywności, zwyczajów żywieniowych oraz statusu żywieniowego nie można wykluczyć zagrożenia dla zdrowia ludzi we wszystkich lokalnych i regionalnych sytuacjach.

Do czasu sfinalizowania ogólnej oceny ryzyka stwarzanego przez kadm i tlenek kadmu oraz ewentualnego podjęcia w następstwie tego działań dotyczących środków ograniczenia ryzyka miały miejsce pewne opóźnienia w pracach nad wnioskiem Komisji w sprawie kadmu w nawozach.

(38) Dlatego po ponownym zbadaniu dowodów naukowych w świetle wniosku złożonego przez Szwecję Komisja uważa, iż władze Szwecji wykazały, że nawozy zawierające kadm stwarzają zagrożenie dla zdrowia ludzi i środowiska oraz że przepisy krajowe zgłoszone przez władze Szwecji, mające na celu ograniczenie do minimum narażenia środowiska w Szwecji na nawozy zawierające kadm, są uzasadnione.

⁽¹²⁾ Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności oraz Środowiska.

⁽¹³⁾ Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

2.2. Brak arbitralnej dyskryminacji

(39) Artykuł 95 ust. 6 zobowiązuje Komisję do sprawdzenia, czy planowane działania nie stanowią środka arbitralnej dyskryminacji. Zgodnie z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości brak dyskryminacji oznacza, że krajowe ograniczenia w handlu nie mogą być stosowane w sposób dyskryminujący towary pochodzące z innych państw członkowskich.

(40) Planowane przepisy krajowe są ogólne i mają zastosowanie zarówno do krajowych, jak i do importowanych nawozów fosforowych posiadających oznaczenie WE. W związku z tym nie ma dowodów świadczących o tym, że mogą one być stosowane jako środek arbitralnej dyskryminacji pomiędzy podmiotami gospodarczymi we Wspólnocie.

2.3. Brak ukrytych ograniczeń w handlu

(41) Bardziej restrykcyjne środki krajowe dotyczące składu nawozów posiadających oznaczenie WE, stanowiące odstępstwo od przepisów dyrektywy Wspólnoty, stwarzają normalnie barierę handlową. Produkty, które mogą być legalnie wprowadzane do obrotu w pozostałej części Wspólnoty, nie mogą być wprowadzane do obrotu w danym państwie członkowskim. Celem koncepcji zawartej w art. 95 ust. 6 jest zapobieżenie stosowaniu krajowych przepisów opartych na kryteriach określonych w ust. 4 i 5 z niewłaściwych powodów i stanowiących w rzeczywistości środki gospodarcze wprowadzane w celu utrudnienia przywozu produktów z innych państw członkowskich, tak aby pośrednio chronić produkcję krajową.

(42) Jak już stwierdzono, istnieją obawy dotyczące ochrony środowiska oraz zdrowia ludzi w związku ze stosowaniem na polach nawozów zawierających kadm. Z tego powodu wydaje się, że celem utrzymania przepisów krajowych jest ochrona środowiska i zdrowia ludzi, a nie stworzenie ukrytych barier handlowych.

2.4. Brak przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego

(43) Warunek ten nie może być interpretowany jako uniemożliwiający zatwierdzenie każdego środka krajowego, który może mieć wpływ na ustanowienie rynku wewnętrznego. W rzeczywistości każdy środek krajowy będący odstępstwem od środka harmonizującego, mającego na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, stanowi zasadniczo środek mogący mieć wpływ na rynek wewnętrzny. W związku z powyższym, aby zachować przydatny charakter procedury przyznawania odstępstwa przewidzianej w art. 95 Traktatu WE, Komisja uważa, że w kontekście art. 95 ust. 6 koncepcja przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego musi być rozumiana jako nieproporcjonalny wpływ w stosunku do zamierzonego celu.

(44) Z uwagi na zagrożenie zarówno dla środowiska, jak i dla zdrowia ludzi, wynikające ze stosowania nawozów zawierających kadm na polach w Szwecji, oraz biorąc pod uwagę, że:

— jak wskazano powyżej, Akt przystąpienia i dyrektywa 98/97/WE zezwołyły Szwecji na dalsze stosowanie krajowych przepisów dotyczących zawartości kadmu w nawozach w oczekiwaniu na ukończenie przeglądu dyrektywy 76/116/EWG w odniesieniu do kwestii zawartości kadmu w nawozach, oraz

— decyzja 2002/399/WE zezwołyła Szwecji na utrzymanie przepisów krajowych do dnia 31 grudnia 2005 r. na podstawie oceny ryzyka dostarczonej przez władze Szwecji, oraz

— trwające w Komisji prace nad zbliżeniem dopuszczalnych wartości zawartości kadmu w nawozach nie pozwalają przypuszczać, że mniej restrykcyjny środek stanowiłby wystarczającą ochronę zdrowia i środowiska w Szwecji. Ocena ryzyka wskazuje, że z powodu specyficznych warunków glebowych i klimatycznych w Szwecji konieczny jest przepis krajowy mający na celu ochronę środowiska, ponieważ niektóre obszary są bardziej narażone na przedostawanie się kadmu, w szczególności ze względu na kwaśne pH gleby. W kwaśnych warunkach zwiększa się rozpuszczalność kadmu i dlatego może on być łatwiej pobierany przez rośliny uprawne.

Komisja uważa, że na obecnym etapie przeglądu nie istnieją dowody wskazujące na to, że przepisy krajowe stanowią nieproporcjonalnie dużą przeszkodę dla funkcjonowania rynku wewnętrznego w stosunku do zamierzonych celów.

2.5. Ograniczenie czasowe

(45) Okres obowiązywania odstępstwa powinien zapewnić Komisji wystarczającą ilość czasu na zaproponowanie przepisów prawnych dotyczących kadmu w nawozach na poziomie Wspólnoty oraz Radzie i Parlamentowi Europejskiemu na ich przyjęcie. Aby uniknąć skutków możliwych opóźnień podczas międzyinstytucjonalnej debaty, przepisy obecnej decyzji powinny obowiązywać do czasu stosowania zharmonizowanego środka na poziomie UE.

IV. WNIOSEK

(46) W świetle powyższego można, podsumowując, stwierdzić, że wniosek złożony przez Królestwo Szwecji w sprawie utrzymania przepisów krajowych, które są bardziej restrykcyjne niż przepisy dyrektywy 76/116/EWG w odniesieniu do zawartości kadmu w nawozach, złożony w dniu 29 czerwca 2005 r., jest dopuszczalny.

(47) Ponadto Komisja uważa, że przepisy krajowe:

— spełniają potrzebę ochrony zdrowia ludzi i środowiska,

— są proporcjonalne do zamierzonych celów,

— nie stanowią środka arbitralnej dyskryminacji, oraz

— nie stanowią ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi.

W związku z tym Komisja uważa, że mogą one zostać zatwierdzone,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 2003/2003, zatwierdza się przepisy Szwecji zakazujące wprowadzania do obrotu w Szwecji nawozów zawierających ponad 100 gram kadmu na tonę fosforu.

Odstępstwo ma zastosowanie do czasu rozpoczęcia stosowania na poziomie Wspólnoty zharmonizowanych środków dotyczących kadmu w nawozach.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 stycznia 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący